

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, οἱ διασπαρέντες ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ διήλθον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας, μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίοις. Ἦσαν δέ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν. Καὶ ἦν χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν, πολὺς τε ἀριθμὸς πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν ἕως Ἀντιοχείας· ὃς παραγενόμενος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐχάρη, καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου καὶ πίστεως καὶ προσετέθη ὄχλος ἱκανὸς τῷ Κυρίῳ. Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Σαῦλον, καὶ εὐρὼν αὐτὸν ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν.

Ἐγένετο δὲ αὐτοὺς ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκανόν, χρηματίσαι τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς. Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφηταὶ εἰς Ἀντιόχειαν· ἀναστὰς δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἄγαβος ἐσήμανε διὰ τοῦ Πνεύματος λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. Τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς ἠύπορεῖτό τις, ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· ὃ καὶ ἐποίησαν ἀποστειλάντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Τις ἡμέρες ἐκεῖνες, ἐκεῖνοι ποὺ εἶχαν διασπαρῆ ἕνεκα τοῦ διωγμοῦ, ποὺ ἔγινε ἐξ αἰτίας τοῦ Στεφάνου, ἔφθασαν μέχρι τῆς Φοινίκης καὶ τῆς Κύπρου καὶ τῆς Ἀντιοχείας, ἀλλὰ δὲν ἐκήρυτταν τὸν λόγον σὲ κανένα παρὰ μόνον σὲ Ἰουδαίους. Μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἦσαν Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἱ ὁποῖοι, ὅταν ἐμπῆκαν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, ἐμιλοῦσαν εἰς τοὺς ἑλληνιστὰς κηρύττοντες τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα περὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ τὸ χεῖρι τοῦ Κυρίου ἦτο μαζί τους καὶ μέγας ἀριθμὸς ἐπίστεψε καὶ ἐπέστρεψε εἰς τὸν Κύριον.

Ἐφθασε δὲ ἡ εἶδησις γι' αὐτοὺς εἰς τὰ αὐτιά τῆς ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων καὶ ἔστειλαν τὸν Βαρνάβαν ἕως τὴν Ἀντιόχειαν. Ὅταν αὐτὸς ἔφθασε καὶ εἶδε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἐχάρηκε καὶ παρώτρυνε ὅλους νὰ παραμένουν πιστοὶ εἰς τὸν Κύριον μὲ σταθερὴ καρδιά, διότι ἦτο πραγματικὰ ἄνθρωπος ἀγαθὸς καὶ γεμᾶτος Πνεῦμα Ἁγίου καὶ πίστιν. Ἀρκετὸς δὲ λαὸς προσετέθη εἰς τὸν Κύριον. Τότε ὁ Βαρνάβας ἀνεχώρησε εἰς τὴν Ταρσὸν διὰ νὰ ζητήσῃ τὸν Σαῦλον καὶ ὅταν τὸν εὐρῆκε τὸν ἔφερε εἰς τὴν Ἀντιόχειαν.

Ἐμενε δὲ ἕναν ὀλόκληρον χρόνον εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐδίδαξαν πλῆθος πολὺ. Εἰς τὴν Ἀντιόχειαν οἱ μαθηταὶ ὠνομάσθησαν διὰ πρώτην φοράν Χριστιανοί. Κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς κατέβηκαν προφηταὶ ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα εἰς τὴν Ἀντιόχειαν. Ἐνας δὲ ἀπὸ αὐτούς, ὀνομαζόμενος Ἄγαβος, ἐσηκώθηκε καὶ προεῖπε διὰ τοῦ Πνεύματος, ὅτι θὰ ἐγένετο μεγάλη πεῖνα εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην, ἡ ὁποία καὶ ἔγινε ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. Ἀπεφάσισαν δὲ οἱ μαθηταὶ νὰ στείλῃ ὁ καθένας, ἀνάλογα πρὸς τὴν οἰκονομικὴν του κατάστασιν, βοήθειαν εἰς τοὺς ἀδελφούς ποὺ κατοικοῦσαν εἰς τὴν Ἰουδαίαν. Αὐτὸ καὶ ἔκαναν καὶ τὴν ἀπέστειλαν εἰς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ τοῦ Βαρνάβα καὶ τοῦ Σαύλου.